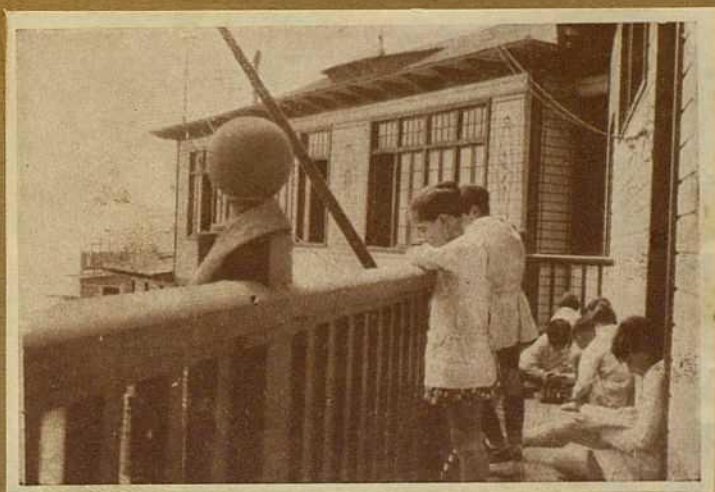

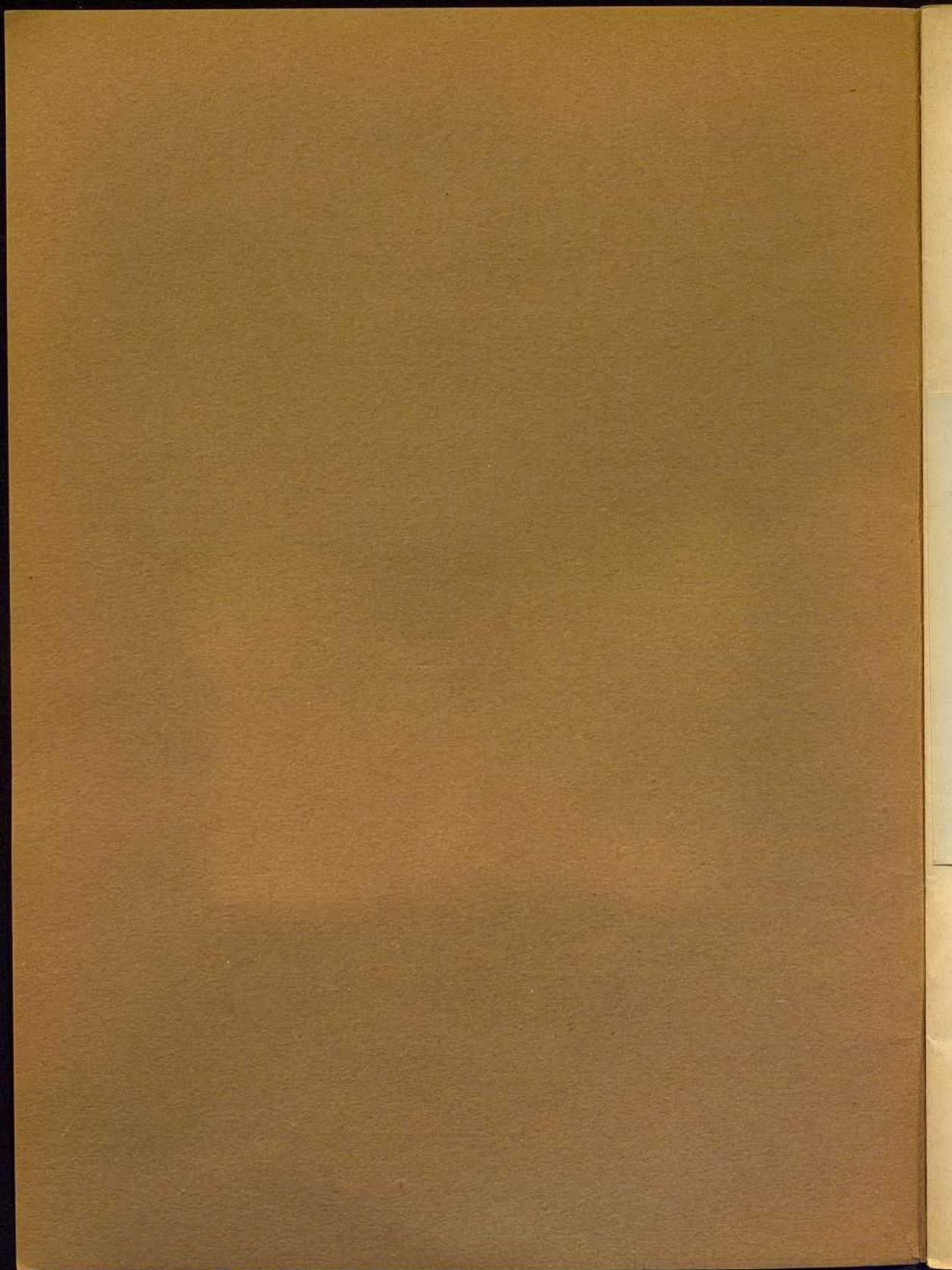
GARBÍ

ESCOLA DEL MAR

N.º 10

Desembre 1934

GARBBI

AVÍS IMPORTANT

*Per causes alienes a la nostra voluntat,
no podem presentar aquest número amb
la pulcritud que voldríem.*

N.º 10

Desembre 1934

Sumari

Pòrtic. - Comentaris a la «Visita Es-
piritual» a l' Escola del Mar.

La vida que fem a l' Escola del Mar.
Sessió dels Caps de color. Resum
de l' actuació del color Blanc.

Cal parlar bé. - Barbarismes.

Meteorologia. - Pla del treball que ha
fet el Grup de Govern per prepa-
rar un concurs de Meteorologia.

Cròniques. - Selecció del mes de No-
vembre. Des del 1 al 15.

Contes. - La Tortuga que volia esser
amiga dels Cargols.

La fi d' un peix plé d' ambició.

Els treballs manuals.

La nostra biblioteca. - Continuació.

Notícies pedagògiques.

Antics alumnes. - Especialització.

Noticiari.

PORTIC

COMENTARIS A LA "VISITA ESPIRITUAL" A L'ESCOLA DEL MAR

DE L' AMOR A L' OBRA

A la nostra antiga alumna
Amèlia Santamaria

Què saben de l' afecte, les col·lectivitats, les corporacions, les entitats, com són paròdies d' alguna idea o un sentiment; mítiques, pel seu passaport; amorfes, desdibuixades, grises; buides pel seu contingut; irresponsables, materialistes, interessades y egoistes, pels seus membres; les quals mai podran arribar a comprendre com l'home estima allò que elles mai han pensat en estimar.

Què saben de l' afecte els rastrers, que viuen de l' oportunitat;
els aduldors que no coneixen la fidelitat;
els materialistes, que no saben del gran amor a les petites coses;
els insensibles, que no senten el calfred, ni l' emoció, ni la delectança fina, ni el goig estètic del món de l' esperit.

El trist és, que els meus, els teus y els seus més grans i estimats ideals, es trenquin a les mans d' aquestes i d' aquelles, i les teves il·lusions es facin cendre en un recó del teu record.

La vida que fem a l'Escola del mar

SESSIO DE CAPS DE COLOR

Resum de l'actuació dels Caps del color Blanc durant una legislatura

Avui a les 9 del matí ens hem reunit els Caps de color de tota l'Escola junt amb la senyoreta...

Quan ha tocat parlar als Blancs, hem vist que faltava el Cap de color d'Angèlica. Tot seguit ha vingut en Torras i ha dit que des d'aquell moment ell era el cap del color blanc, perquè l'Olvera ho feia tot molt malament i l'havien hagut de treure.

Han començat a parlar els "Petits". El cap és la nena Clotilde Roy. Aquesta nena quan li hem preguntat què passava a la seva classe, s'ha quedat amb la boca oberta sense saber que dir. Tres membres del Consell dels Cinc que assistien a la reunió perquè també eren Caps de color, han dit que probablement no deia res perquè ella era la primera de fer soroll i contestava malament a la senyoreta, quan aquesta li deia alguna cosa o la renyava. Davant d'aquestes manifestacions no hem volgut saber res més. No valia pas la pena d'escoltar aquest Cap de color.

Han seguit "Contes" i "Angèlica". Aquests Caps de color que són: Dolors Antonio i Joan Torres, respectivament; no han portat les llibretes, però han promès que la setmana que ve les portaran.

A "Contes", ens deia el Cap, que a la seva classe tots es portaven malament, però també hem descobert que ella era la primera de fer gresca i tampoc hem volgut saber res més.

En Torras d'Angèlica ens ha dit que l'Olvera, la Ronda i la Rovira eren els que sempre feien quedar malament el seu color i hem felicitat a la Ribalta, perquè abans era una noia molt dolenta i ara és la millor del seu color.

També ens ha dit en Torras que tot una setmana s'havia preocupat molt, de com els seus nois baixaven les escales i s'havia donat compte de que no ho feien gaire bé, però que es corregien bastant i que potser quan s'acabi aquest govern, que hi ha ara, ja les baixaran bé.

"Nines". El Cap de color és la Maria Domínguez i ens ha dit que li havien apuntat una falta per no portar-se bé, però que li havien posat tres punts de treball. També ens ha dit que s'havia preocupat d'ensenyar de llegir a en Vázquez i la Heras i que ja ho feien bastant més bé que abans. En Josep Sánchez és el noi que té més interès pel seu color.

"Nausica". El Cap de color és en Jordi Tarrats, i ens diu, que un dia que van fer lectura col·lectiva, la Subirats va fer moltes faltes; i és clar; el seu color va perdre. Llavors ell, va veure que això no podia anar, i diu que la fa llegir cada dia i que ho farà fins que en sàpiga bé.

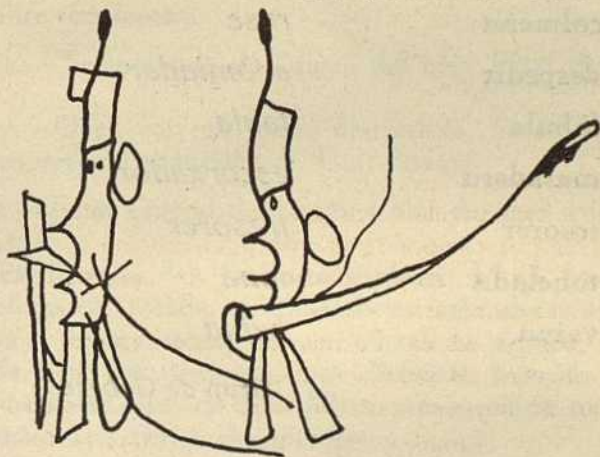
El Cap de color de "Garbí" no ens ha sabut dir res de la seva classe i això ens estranya molt, perquè és la classe més gran i alguna cosa deu passar, suposo. N'hauré de parlar amb el professor, perquè aquest noi fa el tonto i no n'és gens.

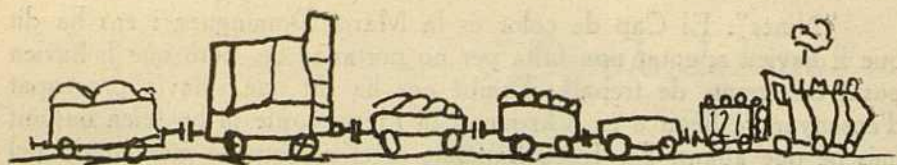
Del "Grup de govern" puc dir que va bastant bé, treballen molt i em fan quedar bé. Només en Vergés i la Carme Bartrés han tingut dues males notes per falta de puntualitat; en Vergés per entretenir-se massa als vestidors i no arribar a l'hora justa a la galeria per vigilar, i a la Bartrés per no anar prou llesta a passar el concurs de classes i baixar cinc minuts tard al menjador.

En resum, però, després de tot, puc dir que estic contenta de com es porta el meu color.

MERCÈ TORRAS, 14 anys.

Cap general del Color Blanc.

Cal parlar bé

Continuem la llista de barbarismes recollits a la classe:

Diem

Hem de dir

cabo

caporal

avestruç

estruç

cenicero

cendrer

ciervo

cèrvol

colmena

rusc

despedir

acomiar

fàbula

faula

matadero

escorxador

tesorer

tresorer

tonelada

tona

vaina

beina

Grup de Govern

Meteorologia

Pla del treball que ha fet el Grup de Govern per preparar un concurs de Meteorologia convocat per abans de les vacances de Nadal.

Termes que figuren a la fulla meteorològica i Conceptes a explicar

1er. dia.—Vent: Direcció. Velocitat.

Vent.—Definició i causes que l'originen. Huracà, cicló, dunes. Procés orosiu del vent. (Montserrat). Panell anemòmetre. Mots mariners per a designar els punts cardinals.

2on. dia.—Núvols: Classe. Quantitat. Venen del... Part més nuvolosa.

Núvols.—Definició i causes que els originen. Classes de núvols segons llur composició. Alçada mitja de cada una de les classes de núvols. Boira.

3er. dia.—Pressió atmosfèrica. Humitat. Temperatures interior i exterior; i màxima i mínima de les últimes 24 hores.

Atmòsfera.—Espessor, noms que rep a diferents alçades. Pressió, humitat i temperatura. Baròmetre de Torricelli. Classes de termòmetres. Fòrmula per a convertir graus d'un termòmetre als seus equivalents d'un altre termòmetre.

4rt. dia.—Temperatura de l'aigua del mar. Estat del mar. Ones vénen del...

El mar.—Ones, corrents, acció destructora, *fiords*. Costa Brava. Escala per expressar l'estat del mar. Gulf-Stream.

5.è dia.—Estat general del temps. Color del mar a la costa. Fenòmens varis.

Significat i causes dels fenòmens següents: Pluja, boira, neu, pedregada, calamarça, rosada, gebrada, boira gebradora, aiguaneu, rafegada de neu, terreny cobert de neu, borrallons de neu, boira baixa, boira humida, vent fort, tempesta, trons llunyans, llampecs sense trons, calitja, boirina baixa, Arc de Sant Martí, transparència extraordinària. Signes internacionals per a designar-los.

6è., 7è. i 8è. dies.—Repàs general. Pràctiques.

Aquest pla de distribució del treball, ha estat fet per un noi de l'Escola, estudiant de 15 anys. I aquest noi, no coneix de plans, ni mètodes pedagògics, però ha pensat i ha realitzat aquest pla per a nosaltres.

Cròniques

SELECCIO DEL MES DE NOVEMBRE, DEL 1 AL 15

7-XI-34.

Els nens de "Petits" es miraven la mala mar que feia avui i un nen ha dit—mireu aquell barco que està allà lluny; sembla una vagoneta de les muntanyes russes—i tothom s'ha posat a riure.

A "Nausica" estan folrant llibres de la biblioteca i l'Arnal i la Concepció s'han ofert a folrar llibres a casa seva.

A la classe dels Contes hi ha la Ricart que té molt d'interès per totes les coses de l'Escola, però avui ha tingut la mala pega de trencar un vidre, i com que ella és el representant s'ha castigat una setmana sense postres.

8-XI-34.

Avui a la tarda, ele senyor... ha agafat un noi que estava fent el trinxeraire per la platja de l'Escola i li ha dit que si el veïem més a ell, o algú de la seva pandilla, el tancarien al quarteret, però amb tot això ha vingut la seva mare i ha dit que no li fessin res que ella prometia que no el veuríem més per la platja.

A "Angèlica" com que no tenen gerro a l'armari han comprat una guardiola, i quan la tinguin plena, la trencaran amb un martell i en compraran un.

9-XI-34.

Aquest matí hi ha hagut reunió de Caps de color amb la senyoreta... Han començat a explicar-se els Caps del color Verd i fora del de Petits i el de Nausica, els altres no sabien ben bé com estaven, ni que feien els nois del seu color. Els Blancs ho han fet millor. El color Blau no ha tingut temps de parlar i es reuniran un altre dia abans d'acabar la legislatura.

A "Nines" han començat el campionat d'escacs, però jugaran els colors entre ells; i els campions de cada color, són els que jugaran interclasses.

10-XI-34.

Avui hi havia una boira tan espessa, que a tres passes ja no es veia res.

13-XI-34.

A "Angèlica" el senyor... ha estat 3 hores fora de l'Escola i quan ha tornat ha estat molt content perquè el president li ha dit que tots els nois s'havien potat molt bé.

A "Nines" com que hi ha molts nois que no saben plegar bé els tovallons, la Maria, que és el representant del menjador, els ha ensenyat de plegar-lo, i s'hi ha conegut bastant.

14-XI-34.

A "Contes" han jugat un partit d'entrenament l'equip de la Ricart i el de l'Enríquez, però com que l'Enríquez feia trampa, la Ricart s'ha enfadat molt i ha dit que quan jugarien de campionat, amb ell no voldria jugar.

15-XI-34.

Avui tots els nois de l'Escola sembla que tinguin els dimonis dins del cos, perquè estan nerviosos per tal de saber quin color ha guanyat.

A tota l'Escola havia guanyat el color Blanc i Blau empatats, però al Grup de Govern guanyava el Blau. I aquí ha estat el bo, perquè el Blau no ha pogut formar govern perquè tenia un noi castigat, i per tant perdia el dret de governar. El Blanc havia estat govern tota una quinzena i estava cansat perquè havíem treballat de debò. Així és que hem traspasat el dret de manar, al color Verd.

A "Angèlica" s'han entusiasmat tant al fer els càrrecs, que hi han hagut plors i tot.

ROBERT VERGÉS, 10 anys.

Cronista general. Color Blanc

Contes

LA TORTUGA QUE VOLIA ESSER AMIGA DELS CARGOLS

Una vegada hi havia una tortuga molt grossa que volia fer-se amiga dels cargols. I havia de caminar, caminar sempre. Tot caminant, mirava les herbes de la muntanya i com que anava badant, va caure a un sot on hi vivien els cucs. I es va quedar de panxa enlaire. Els cucs que eren molt bons la volien ajudar i no podien. I van venir les granotes i entre tots la van posar bé.

Ella estava molt contenta i va caminar una miqueta per veure si li feien mal les cames. I anava amunt i avall, quan va veure un cargol que tenia mal a les banyes i li preguntà:

—Escolta cargol, com t'has fet aquest mal a les banyes?

—Me l'he fet quant et volia treure del sot.

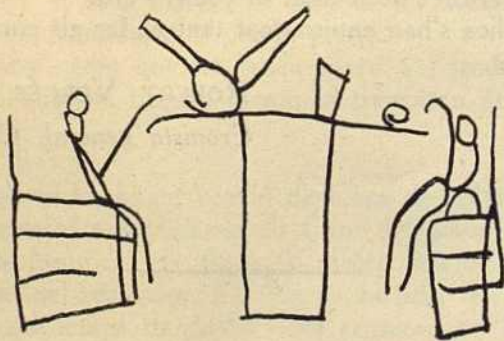
Llavors la tortuga el va curar i van fer-se molt amics.

Un dia la tortuga va pnesar: ens farem una casa per tots dos i la farem a prop d'un llac perquè hi vinguin les granotes, hi farem tot de forats perquè puguin viure els cucs.

I van viure molts anys i molt feliços perquè allà no els faltava res.

JOAN TORRAS, 9 anys.

Color Blanc.

LA FI D'UN PEIX PLE D'AMBICIO

Una vegada, fa molt temps, vivia un peix que es dalia per sortir del riu. Trobava que era massa estret i procurava sempre posar-se a flor d'aigua perquè li semblava bo per poder fugir. I una vegada pujà tant i tant amunt, que la xarxa d'uns pescadors de la ribera se'l va emportar. Un d'ells va posar-lo dins d'un pot, i cap a casa. Allí sí que estava estret, però aviat va sentir-se lliure. Havia caigut dins una peixera polida i neta com un brillant.

Des d'aquell moment, el peix va creure's que s'havien acabat les penes. Veia tant de món al voltant seu!

Però fou al revés, perquè aviat dins la peixera, no feu res més que donar voltes i més voltes, i saltar tot esverat.

Més com sempre passa, acabà per acostumar-se a aquella vida monòtona, i a recordar el passat..

Pensà en els seus companys de riu quan jugaven bo i nedant sota les pedres cobertes de molsa. A la peixera també n'hi havien de pedres però no tenien l'encant de les del riu; estaven massa ben posades i tenia por d'esgarriar-les. A més, eren tan netes i transparents que en lloc podia amagar-se.

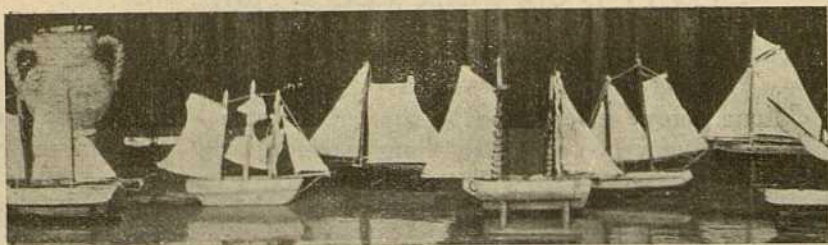
Després, estava tant sol sense els seus companys!

I passà el que passa sempre, que el peix com que s'avorria només pensava en fugir.

Un dia mentre netejaven la peixera, va trobar ocasió de fer el salt que feia tant de temps que el guardava, i va fugir rabent. De primer tot va anar bé, però després començà a fer uns salts com mai no havia fet, i a cargolar-se; i el que és pitjor, que s'ofegava. Quan ja es pensava que era la fi, veu al lluny un xaragall que amb el sol brillava molt. I pata-paf! fa un salt més gros que mai. I resta in mòbil. El xaragall no era res més que un tros de vidre que brillava.

RICARD BARTRÉS, 14 anys.

Color Verd.

Els treballs manuals

Feia anys que sospiràvem per tenir un taller i no el teníem perquè ens mancava lloc, malgrat haver remirat per tota l'Escola. Perquè nosaltres, sempre deïem, els treballs manuals que farem seran de debò. Però ve't ací, que un mestre d'aixa molt bon home, que estima molt l'Escola, va portar un vaixell de vela que feia molt bonic, un professor en va portar un altre, els quals els posarem en els llocs que fessin més bonic. Fins ací res, però ve, que el fill del mestre d'aixa, que ha pres l'Escola per casa seva, i això ens passa a tots, ens feu dos vaixells miniatúra i ací fou trencar el glas entre els nois grans. Aleshores ve que el professor de la classe cau malalt i ja tenim aquells nois a casa del mestre d'aixa demanant-li fusta, van regirar totes les eines que tenien els nostres mariners, altres se les portaren, però, quines eines! allí hi havia de tot, però res de bo, i ja me'ls teniu tots aquells quinze dies que durà l'absència del professor, a la platja treballant amb les barques i fullejant tots els llibres de la seva biblioteca per a l'estudi de carenes i veles. Ve el professor i acorda convocar un concurs de vaixells entre els petits constructors que ja l'havien començat. De totes, reeixiren vuit, però quines barques més boniques! Però nosaltres ja en teníem prou perquè aquells nois que els hi hem d'estimar tota la vida, ens donaren la clau dels treballs manuals, és a dir, el fil per on podríem desfer la troca. Perquè nosaltres no estàvem conformes amb una sèrie de coses establertes, volíem fer treballs manuals de debò, volíem, però no sabíem el que volíem, això ens passa moltes vegades, és el rau rau que tenim a dins. Aleshores com a resultat del concurs i com estímul dels que havien reeixit, i per provocar la reacció als que no, s'entregà

als primers, una capsa de bones eines d'escultor i un paral·lelepípede de fusta a cada u, i es convocà un nou concurs. Que cada noi fes la figura que més li plagués.

Això aviat és dit, i ara estem en plena lluita, les incidències de la qual s'explicaran un altre dia, però tenim l'esperança de reeixir novament. Als que, per diverses causes i raons, no en sortiren, davant la consagració dels primers i l'adquisició d'unes eines que no poden utilitzar fins que presentin la seva obra, bona o dolenta, s'han posat a treballar amb una empremta formidable, de manera tal, que les barques que aquests fan, són millors que les dels primers.

Però no s'ha acabat ací la cosa, la vida de relació de l'Escola és

tan sensible, que, al cap d'uns dies dels fets que parlem, una altra classe ens crida per mostrar-nos les obres fete a casa per a un concurs de coses fetes de fang (molts d'aquells nois havien anat a la muntanya a buscar argila), això fa que es convoqui un nou concurs, a que es presenti un gos amb fang de debò, però que també es a faci a casa perquè les taules de l'Escola són molt boniques i es farien malbé. Al cap de vuit dies es senten les obres, cadascú s'havia espavilat a casa seva cm havia pogut, algunes estaven força bé. Aleshores començaren les dificultats grosses que reporten els secrets de la tècnica, però la cosa interessant i el que fa bonic dels dos cassos que estudiem, és la manera com es van saltant aquestes dificultats com si fos una cursa d'obstacles.

Ara bé, precisament per resoldre totes aquelles dificultats que es presentessin, calia tenir els nois al costat nostre, tant els que treballaven el fang com els que ho feien en fusta, i això no era possible sinó teníem un lloc a propòsit, car els mobles de l'Escola no ho permetien i aleshores fou quan empesos per la necessitat, trobarem el lloc que durant molts anys no havíem trobat.

Però el més bonic del cas fou, que mentre treballaven per a fer les ànimes de les figures amb el filferro, veierem com aquells nois amb aquests elements feien coses bones i d'una simplicitat extraordinària, exemple de noves interferències vénen a estructurar les coses, i exemple viu és aquest que hem explicat dels treballs manuals, de com treballem i arribem de petites insinuacions, a estructures molt complexes i acabades.

Del llibre de l'Escola.

Nota: Altres vegades caldrà parlar d'aquesta qüestió.

La nostra biblioteca

(Continuació)

Dels llibres de la biblioteca dels nens, han sortit temes que les nostres companyies de puixinellis (companyies formades a base de nens i nenes) han aprofitat i adaptat per les seves representacions. Això seria dir poc sinó hi afegísim que inclús s'han arribat a fer adaptacions d'obres clàssiques com "El malalt imaginari" de Molière, i "La Dama Boba" de Lope de Vega, per exemple. No vol dir que aquestes temptatives hagin estat sempre afortunades, car a vegades, de l'obra original no se n'ha conservat gaire cosa més que el nom; però aquí la cosa interessant és l'esforç que representa llegir-se tota l'obra, que ja vol dir molt, i estudiar-la i analitzar-la a la seva manera per a transportar-la a l'escena.

D'aquest formidable centre de tota mena d'activitats com són els titelles a l'Escola del Mar, ja en van parlar els mateixos nens en un número d'aquesta Revista, però se'n pot parlar molt encara. Ho deixarem per una altra ocasió.

Amb els nens més grans varem celebrar al seu degut temps, i força seriosament, el centenari de la mort de Goethe, a base dels llibres que tenim a l'Escola, escrits per ell, o bé que fan al·lusió a la seva obra. A més, a més, com a complement, i com a treball purament d'escola, fèrem un dossier de fotografies i d'articles al·lusius, que amb motiu del seu centenari van publicant-se durant uns dies, a la major part de diaris i revistes d'Espanya.

Amb la nostra aportació de resultats obtinguts a l'Escola sobre les obres d'aquest escriptor, i com a membres del "Comité Goethe" per a la publicació de l'Antologia de Goethe que la Generalitat ha destinat a les escoles de Catalunya, hem contribuït a la selecció de part dels treballs que s'hi publiquen.

Interessà saber els trossos que resultaven més interessants i assequibles als nens. Aquesta prova es feu amb 35 nois i noies, després d'una o més lectures (segons els cassos) fetes en veu alta pel professor, tenint en compte de no fer-los cap mena d'indicació ni comentari previ que pogués desvirtuar les seves respostes.

Es feren comentaris individuals i col·lectius dels trossos llegits i s'establiren uns ordres de preferència, dels quals nosaltres treïrem els promedius que van servir per orientar-nos.

Guardem una colla d'aquests comentaris escrits. Vegis el següent:

Epifania

Goethe (Poesia)
Trad. Marià Manent

El llenguatge és clar. Fa molt bonic perquè és una cosa plana, llisa, i perquè les paraules, una no esborra el que diu l'altra, i ho pots recordar tot molt fàcilment.

Em sembla que els tres Reis, explicaven tal com es veien ells mateixos i cada u estava content de si mateix; per això s'avenien tant, i cadascun d'ells veia el que estava per sobre d'ell. Així diu el Rei Negre "dono les gràcies molt gentil" i ell n'està content d'ésser gentil. Goethe sembla que posa als tres Reis les seves qualitats.

ROSER SOLER, 13 anys.

Hem organitzat petites conferències a càrrec del director de la biblioteca, sobre coses referents als llibres i al càrrec de bibliotecari...

(Seguirà).

Darreres adquisicions de la biblioteca dels nens i que per la qual cosa no consten en el catàleg.

- 918 Aplec de rondalles mallorquines.—Mn. Alcover (donatiu).
906 L'auca de les bèsties (dibuixos).—L. Macaya (Mentora).
903 Aventuras de Arturo Gordon Pym.—Edgardo Allan Poe (Espasa-Calpe).
881 a 886. Contes d'ahir i d'avui (Mentora) del núm. 12 al 18.
870 a 872. Curiositats barcelonines, 3 vol.—F. Puig i Alfonso.
905 Contando cuentos.—Angèlica Palma (Hijos de S. Rodríguez).
904 Cuentos de Pototo.—E. Ramírez Angel (Hijos de S. Rodríguez).
907 El "Italia" al Polo Norte.—H. Nobile (E. Juventud).
911 El pescador de Barcelona.—Valeri Serra (Edicions Fortuna).
908 El piloto.—Fenimore Cooper (E. Juventud).
915 El pobre Julià.—V. Serra Boldú (E. Políglota).
898 Fausto-Goethe (adaptació) (E. Araluce).
897 Història de Catalunya (primeres lectures), F. Soldevila (Ass. Prot. de l'E. C.).
897 Història de Catalunya (curs superior), F. Soldevila (Ass. Prot. de l'E. C.).
899 Historias de Vélez de Guevara (E. Araluce).
912 Jaumet, l'home de la vaca.—V. Serra Boldú (E. Políglota).
900 Jocs d'infants.—F. Maspons i Labrós (E. Barcino).
917 La germana del gegant.—V. Serra Boldú (E. Políglota).
913 La princesa de la mel.—V. Serra Boldú (E. Políglota).
914 La princesa que no serveix per res.—V. Serra Boldú (E. Políglota).
916 La sang del dragó.—V. Serra Boldú (E. Políglota).
910 La Vall dels gegants.—Peter B. Kyne (Biblioteca Europa).
887 La vida del libro.—J. M.ª Mustiellles (Cámara Oficial del Libro).
306 Las industrias del vestido.—Cabrera (Espasa-Calpe).
867 Les betes savantes (G. Gerardin).
868 Les grans amis des petits enfants (G. Gerardin).
888 Lo que España debe a un libro.—Montoliu (Cámara Oficial del Libro).
909 Los naufragos del Pacífico.—Capitán Marryat (E. Juventud).
896 Llibre de la natura.—J. Maluquer i A. Perramón (Ass. Prot. de l'E. C.).

- 902 Poema de Nadal.—J. M.ª de Sagarra (Llibreria Catalònia).
 901 Sahara-Niger.—Na M.ª Rubió i Tudurí (Llibreria Catalònia).
 919 i 920. Selecta de lectures: 2 volums.—A. Martorell (E. Gustau Gili).

- 893 La catedral de Tarragona (Fascicle de propaganda).
 894 Les muralles de Tarragona (Fascicle de propaganda).
 873 Tarragona (dibuixos) (Fascicle de propaganda).
 890 Tarragona (guia anglesa) (Fascicle de propaganda).
 891 Tarragona (Fascicle de propaganda).
 889 Tarragona (Fascicle de propaganda).
 892 Tarragona (Fascicle de propaganda).
 869 Collecció de 84 vistes de la Barcelona antiga.
 874 Collecció de 12 postals del Pirineu Aragonès: sèrie 2.ª.
 875 Collecció de 12 postals del Pirineu Català.
 876 Collecció de 12 postals del Pirineu Aragonès: 3.ª sèrie.
 877 Collecció de vistes de la Vall d'Aran, "Bossort".
 878 Collecció de vistes de la Vall d'Aran, "Les".
 879 Collecció de vistes de la Vall d'Aran, "Les Bordes".
 880 Collecció de vistes de la Vall d'Aran, "Viella".

Biblioteca dels Professors

- 490 Resumés des communications présentées au congrès Cracovie 1934.
 —I. Thème Général (VI-E Congrès International d'Education Morale).
 491 Resumés des communications présentées au Congrès Cracovie 1934.
 —II. Sections. (VI-E Congrès International d'Education Morale).
 492 Oeuvre Nationale de l'Enfance (Règlement).—Bruxelles.
 493 Grupo Escolar "Cervantes" (1927).—Madrid.
 494 Grupo Escolar "Cervantes" (1928).—Madrid.
 495 Oeuvre Nationale de l'Enfance.—Conseils aux Mères.
 496 Oeuvre Nationale de l'Enfance.—Service de surveillance systématique des nouveau-nés à domicile par les infirmières ou les accoucheuses (1930).—Bruxelles.
 497 Oeuvre Nationale de l'Enfance (moi du septembre de 1919).—Bruxelles.

- 498 Oeuvre Nationale de l'Enfance.—Le médecin et les Oeuvres de l'Enfance.—1930.—Bruxelles.
- 499 Le niveau mental et pédagogique dans les Colonies de l'Oeuvre Nationale de l'Enfance.—Mlle. E. Moritz.—Rapport présenté au Deuxième Congrès International des Ecoles en plein air.
- 500 My System of School.—Furniture.—Oscar Brodsky.—Brussels 1927.
- 501 Openluchtscholen in Nederland.—Amsterdam.—Zuid.
- 502 Deuxième Congrès International des écoles en plein air. (Sous le Haut Patronage de S. M. la Reine des Belges)—du 7 au 11 avril 1931.—Catalogue.
- 503 Oeuvre Nationale de l'Enfance.—La Panne.—Colonie d'Enfants débiles.
- 504 Questions Scolaires.—Oscar Brodsky.—Bruxelles.
505. Oeuvre Nationale de l'Enfance.—La consultation de Nourrissons (1930).—Bruxelles.
- 506 Oeuvre Nationale de l'Enfance.—Institut Medico-Pédagogique. Sainte-Elisabeth à Rixenxart.—1931.—Bruxelles.
- 507 Diesterweg (Colonie scolaire permanente "Diesterweg") Heide-Calmphout.—Anvers.
- 508 Diesterweg.—Jaarverslag 1930.
- 509 Oeuvre Nationale de l'Enfance.—Colonie "Kinderwelzijn".—Calmphout (fotografies).
- 511 Diesterweg's Hulpkas (Antwerpen).—Schoolvilla Diesterweg (Openluchtschool).—Heide.—Calmphout.
- 512 Oeuvre Nationale de l'Enfance.—Colonie de Knocke-sur-Mer. Serie I (fotografies).
- 513 Préventorium marin de Clems.—Kerke-sur-Mer. 2 Série (fotografies).
- 514 Recuerdo de la Escuela de la Florida.—(Fotografías).
- 515 Oeuvre National de l'Enfance.—Colonie de Knocke-sur-Mer.—Série II (Fotografies).
- 516 Commune de Saint-Josse-ten-Noode.—Plaine de jeux.—Classes en plein air.—Cures de vacances. (Fotografies).
- 517 Curs de comptabilitat.—Ferran Boter (Ass. Prot. de l'E. C.).
- 518 Aritmètica pràctica.—Lluís G. Castellà (Ass. Prot. de l'E. C.).

- 519 Biografia de Mossèn Jacinto Verdaguer (Ass. Prot. de l'E. C.).
- 520 Vida breujad del benaventurat Ramon Llull (Asso. Prot. de l'E. C.).
- 521 David Copperfield.—C. Dickens (E. Juventud).
- 522 Ali-Bey el Abbassi.—Viatges. Volums I, II, III, IV.—El Marroc.
- 523 Ali-Bey el Abbassi.—Viatges. Volums V, VI, VII.—Trípoli, Xipre, Egipte.
- 524 Ali-Bey el Abbassi.—Viatges. Volums VIII, IX, X.—Arabia.
- 525 Ali-Bey el Abbassi.—Viatges. Volums XI, XII, XIII.—Palestina, Siria, Turquia.
- 526 Un tros de paper.—Triat per Carles Riba. Volums I, II (E. Catalana).
- 527 Escuelas de Artes y Oficios artísticos y Bellas Artes.
- 528 Educación (Conferencias de Psicología).
- 529 Memòria.—Universitat de Barcelona.
- 530 Breviari de ciutadania.—Carles Rahola. (Casa d'Assistència i Ensenyament).—Girona.
- 531 Tracoma. Aspecte mèdic i sanitari.—A. Vila i Coro.
- 532 La pensée et le mouvant.—Henri Bergson.
- 533 Vides heroiques.—Carles Rahola (Casa d'Assistència i Ensenyament).—Girona.
- 534 Visita Espiritual.—Escola del Mar.
- 535 Il libri italiano.—Revista.
- 536 La vida espiritual a Vilamar.—Pere Vergés.
- 537 Educación.—Bogotá (Revista).
- 538 Art.—Revista.
- 539 Garbí.—Revista de l'Escola del Mar.
- 540 Biblioteca dels nens.—Escola del Mar (catàleg).
- 541 Aritmètica i Geometria (curs mitjà).—Josep Galí.
- 542 Futures mamàs.
- 543 Die Freilujtschulbewegung.—Berlín 1931.
- 544 Oeuvre Nationale de l'Enfance.—Les etapes mentales de l'observation des images.—E. Monchamps.—E. Moritz.—Bruxelles.
- 545 Second Congrès International des Ecoles de plein air (avril 1931).
- 546 Carmen Sylva.—Pierre Loti.

Antics Alumnes

D'Ací i D'Allà, núms. 169 a 176.

Cruz y Raya, núms. 1 a 13.

La Reviste (gener-juny).

Noticies pedagògiques

Llegim en una informació publicada a "La Vanguardia", sobre les Universitats d'Oxford i Cambridge, per Augusto Assía:

"Un colegio es famoso porque produce los mejores remeros, otro porque tiene los mejores jugadores de "foot-ball"; otro, a causa de las gardenias que florecen en sus jardines; ninguno por la ciencia que enseña. La ciencia es lo que menos importancia tiene en las Universidades de Oxford i Cambridge. No son sabios sino hombres de recta conducta moral, de plena conciencia, lo que, por encima de todo, Inglaterra exige de sus dos grandes y antiguos centros de educación".

*
**

Us transcrivim una frase d'Oscar Wilde:

"Mi querido Gerardo, los exámenes no sirven para nada. Si uno es gentleman, ya sabe bastante; y si no lo es, todo lo que aprenda sólo podrá perjudicarlo".

*
**

De "Mirador", llegim en un diàleg entre dues papellones (acudit reproduït de *Tout a vous*, París):

"—Es horrorós! Va morir travessat per una agulla".

*
**

Diu Goethe:

"Todo está organizado entre nosotros para domesticar a la infancia desde bien temprano y para hacerle perder lo natural, lo original, lo apasionado, y que sólo quede el filisteo".

DIBUIX

Llegim a "L'Educateur":

"El dibuix dels animals és un dels problemes més interessants i més difícils de resoldre a l'ensenyament".

De tots els mètodes que l'articulista proposa sols en copiem uns quants.

"...proposa de dibuixar l'animal a la pissarra amb lleugeres corbes".

"...s'ha d'inscriure cada animal dins de figures geomètriques".

"Un professor de l'Escola Normal de... dona amb els seus ben coneguts àlbums que tenen per nom "El dibuix joïós" una sèrie molt completa de dibuixos d'animals simplificats. Els mestres els poden fer servir per les seves lliçons; aquests models, amb tot, no són suficients per a constituir un mètode d'ensenyament; se'ls pot utilitzar per a la còpia i per el dibuix de memòria", que no serà res més que una còpia de l'artificial i dibuix de memòria de l'artificial, i més avall afegeix:

"En realitat hi ha formes que es dibuixen més ràpidament amb figures directrius que parteixen d'un centre (per exemple: aranyes, arbres desfullats...) i n'hi han d'altres que les directrius de la forma envolvent es dirigeix a la meta".

Així segons l'articulista hi ha dibuixos excèntrics i dibuixos concèntrics i el noi abans de fer un dibuix ha de mirar quin dels dos mètodes ha d'aplicar.

Fixeu-vos com la gent professional deforma i complica la visió que ha de tenir el noi de les coses.

A través d'aquests sistemes, el noi mai podrà tenir una visió clara, justa, viva, plàstica, sanguínea, com tenen per exemple els apunts dels cavalls de Pere Ynglada. I si en té alguna, serà artificiosa i plana.

Us reproduïm alguns dels conceptes sobre el dibuix que s'han publicat a la revista GARBI del mes de novembre:

"Nosaltres hem volgut, per una banda que les coses entressin per la seva plasticitat a través dels sentits. I per la seva vida, a l'ànima. I per l'altra, que aquesta plasticitat de les coses derivés a una clara expressió sensorial. Hem anat al llenguatge de les imges".

I més avall afegeix:

"Nosaltres no sotmetem els petits dibuixants a cap mena de disciplina. No els controlem la iniciativa amb làmines, guixos o altres models entrabancadors. Només volem que els infants donin lliure curs a llurs instints. La única imposició, de vegades, és el tema. Tots sols, separats els uns dels altres, se'ls prega de dibuixar de memòria un assumpte determinat. Els jocs a la platja la festa major de la Barcelo-

neta, per exemple. Escenes totes que són guardades encara fresques a la memòria per haver estat viscudes recentment. Aquests dibuixos fets de memòria, sense la traba de models, ni del natural, permeten a l'instint, de manifestar-se lliurement, d'expressar-se purament. I essent aquest instint—els dibuixos són de nens de 4 a 6 anys—una matèria bruta, sense polir, verge de tota influència i de tot control, no prostituïda encara per tota mena de circumstàncies desvaloritzadores, els dibuixos que neixen—originalíssims, tots, diferents els uns dels altres—tenen una intensitat, una matèria que no és possible de definir. Es la sensibilitat pura.

Antics alumnes

ESPECIALITZACIO

Tothom que s'hagi endinsat una mica en la Pedagogia, sap que ja des dels grecs, hom creu que l'home ideal és aquell que les seves facultats físiques i intel·lectuals estan desenvolupades d'una manera harmònica i proporcionada, és a dir, l'home íntegre.

Això no vol dir, que en la majoria dels cassos s'hagi de reconèixer que l'avenç de la ciència sigui degut a homes, diguem-ne anormalment formats; a especialistes. Però si bé això és veritat en quan a la ciència, és a dir a aquelles coses pròpies de la intel·ligència, hem de reconèixer també, que generalment aquelles persones que creen un ambient, que donen un caràcter a la vida, que formen el que se'n diu "cultura" són els altres, els homes formats íntegrament. Es pot ésser un bon físic, posem per cas i un perfecte brètol.

Esdevenir un bon especialista amb normals condicions naturals, és solament qüestió de voluntat. Esdevenir un home culte, es necessita a més d'això un ambient apropiat. Es més fàcil el cas de l'auto-instructor que el de l'auto-educador.

La pedagogia moderna es preocupa, en bona part, més dels primers, dels homes que assimilen, que dels homes que es desenvolupen. De Goethe n'hi ha hagut solament un.

El mal és, que en les escoles, instituts i universitats, no es crea una cultura ni es dona una especialització com es proposa, ni tan sols en

els dos primers, allò que persona, a qui qualifiquem de selecte, creu que s'ha de formar, "...la enseñanza primaria y aún la etapa secundaria del Instituto sirven para formar el carácter y determinar la vocación...", diu Josep Pijoan en "La Vanguardia" del 2-X-34 en un article titulat "Acaso una solución", i afegeix: "la enseñanza universitaria del tipo que se concede en España es únicamente una preparación muy general de cada ramo del saber, naturalmente necesaria, pero todavía sin color, sin carácter, sin espiritualidad". Tots els que hem passat per centres oficials d'ensenyament i fins d'especialització, ho sabem i reconeixem com Pijoan en el seu article que "Nadie que tenga un poco de decoro, pretendrá ejercer la Medicina sin estudios post-graduados en algún ramo de su profesión. Un abogado tendrá que hacer también los estudios post-graduados que se llaman prácticas de bufete. Un ingeniero digno querrá ir a un centro post-graduado de Alemania o de Inglaterra, después de salir de la Universidad".

El senyor Pijoan, encara és, desgraciadament, massa optimista quan diu allò de "la enseñanza primaria y aun la etapa secundaria del Instituto *forman el carácter y determinan la vocación*"; estem segurs que aquest fi tan lògic de l'escola primària sonarà com a cosa nova a molta gent preocupada solament en la recerca de nous mètodes i procediments per a ensenyar més coses en menys temps.

No serieu optimistes envers la Humanitat si els nois al sortir de l'escola tinguessin format o tan sols iniciat un caràcter, que presuposa personalitat; i determinada una vocació, base sòlida d'una especialització a començar?

Un antic alumne.

Noticiari

NOTES GENERALS

El dimecres dia 31 d'octubre vam tenir la primera sessió musical del curs. Aquesta va anar a càrrec de la nostra professora d'educació musical senyoreta Montserrat Campmany.

El tema era "Beethoven" i va ésser desenvolupat en la següent forma:

1.—El perquè de l'elecció de "Beethoven" com a tema de la primera sessió. L'exemple que ens dóna l'home que voltat de tota mena de dificultats i privacions durant tot el curs de la seva vida, té la força moral de lluitar contra elles per tal de no travar la manifestació del "geni" fecund d'artista que hi ha dins d'ell.

2.—Biografia i enumeració de les seves obres.

3.—Explicació de la forma musical "Sonata".

4.—Anàlisi de la Sonata op. 13 "Patètica" amb demostracions al piano.

5.—Execució integral de la Sonata.

1er. temps: Grave-Allegro.

2on. temps: Adagio cantabile.

3er. temps: Rondó (Allegro).

S'ha convocat entre totes les classes de l'Escola, dos concursos de narradors de contes. L'un serà de contes llegits o bé sentits explicar; l'altre haurà d'ésser inventat en aquell moment pel mateix narrador.

Els guanyadors d'aquest concurs, aniran a la Biblioteca de la Caixa de Pensions de Sabadell, a explicar contes als nens que concorren a aquella biblioteca.

S'han adquirit 40 exemplars del llibre "Peter Pan" i altres tants de "Cuentos de Grimm" per a la lectura col·lectiva a l'Escola.

Per al dia 19 de desembre està anunciat un concurs de cançons de Nadal, entre les classes. A més a més del concurs, la professora d'educació musical de l'Escola, senyoreta Montserrat Campmany, cantarà unes cançons populars nadalenques.

**

L'últim diumenge de novembre tingué lloc la reunió dels pares dels nois del Grup de Govern.

En aquesta conversa se'ls explicà com els seus fills treballen dins de l'Escola i el què aquest treball representa per llur formació. També se'ls feu veure què volia dir *educació* i què *instrucció* i la diferència que hi ha entre el noi que surt de l'escola amb una preparació i una formació i el que en surt amb un bagatge de coneixements que li ha donat el mestre.

NOTES DE LES CLASSES

PETITS. Han fet una sèrie de treballs per tal d'interpretar el conte "Ton i Guida". Aquest conte ha estat explicat per la professora i després l'han comentat entre ells. Cadascú, ha dit quin personatge del conte voldria tornar-se, si pogués fer-ho, i ha explicat que faria i que diria si ho fos.

CONTES. Els Caps de color han organitzat entre els seus nois, un concurs secret de polidesa d'aquelles coses que porten a l'Escola; llibres, llibretes, llapis, etc. El color més polit ha resultat ésser el *Blanc*.

ANGELICA.—S'ha fet un concurs de redacció de contes inventats, per a portar-los a la revista GARBI per si n'acceptaven algun per a publicar-lo. Ens han acceptat el que presentava el Color Blanc. A aquesta classe, per iniciativa del bibliotecari, es fa un concurs per trobar quin és el color que té els nois que expliquen millor els llibres de la biblioteca. Per a prendre part en aquest concurs, de cada llibre que es llegeix s'ha de presentar una llista de totes aquelles paraules que no s'entengui el significat. Aquesta llista és controlada pel professor i els Caps de color.

NINES. Aquesta classe, en el darrer curs, va assajar una petita organització amb mires a eliminar de mots incorrectes, el vocabulari dels nens de la classe. Amb aquest fi, i d'això en vam parlar en un

dels darrers números de la Revista, van creà un jurat que el forma, un membre de cada Color, elegits per majoria d'entre els que parlen amb més pulcritut.

Aquest any hem cregut necessari, no tan sols insistir en el mateix, sinó fins i tot donar-li una més acurada organització. Tots els dies dediquen un temps a llegir i comentar les relacions de barbarismes recollits pels nens del jurat, les quals serveixen a més a més, per al concurs que hi ha entre els Colors per veure quin és el que parla amb més correcció.

Tot això ha creat un ambient i un estímulo, que creïem, per cert, ben necessari.

NAUSICA. Com a treball de curs, s'està fent un llibre de redaccions a base dels moments de la vida de l'Escola; el campionat de jocs atlètics, l'hora de treball lliure, el dinar... Aquestes redaccions són fetes per tots els nois de la classe i es trien les que estan millor, tenint en compte l'espontaneïtat, la frescor i l'ambient que revelen.

Aquesta classe ha estat l'encarregada, junt amb els bibliotecaris, de folrar els llibres de la biblioteca, darrerament adquirits.

GARBI. Han començat a organitzar les noves companyies de titelles. Aquestes tindran com a base, l'estudi del conte popular, i l'anècdota viscuda, com a treball de llenguatge. A més a més els nois i noies de les companyies s'hauran de dedicar a l'estudi del vestuari dels titelles i dels decorats del teatre.

GRUP DE GOVERN. S'ha fet el concurs de Meteorologia. El jurat, estava format pel director de l'Escola, el professor del grup i el de la classe més a prop de preparació, que és Garbí, i el noi estudiant que els ha preparat.

ANTICS ALUMNES

En les dues lliçons del curset d'Història de la Música, donades per la senyoreta Mercè Barba, professora de l'Escola, parlà de:

La música en els pobles antics, i especialment en el poble hebreu. Valor de la música, a Grècia i Roma.

El cant religiós a l'Edat Mitja. El cant gregorià. Formes i valor d'aquest cant. Escoles de Metz i St. Gall.

Aquestes lliçons foren il·lustrades amb discs.

El segon diumenge de mes l'antic alumne Antoni Llorens continuà el Curset de Llengua Catalana, en el qual s'explicà:

Influències de l'idioma castellà sobre l'idioma català. Inconvenients d'aquestes influències. Necessitat i avantatges de la comparació dels dos idomes. Elements del mot. Categories gramaticals.

Recomanació de llibres per a consolidar i ampliar els coneixements adquirits en aquestes converses. S'aconsellà les obres més adients tenint en compte l'estat i preparació.

**

El dia 18 de novembre, tercer diumenge del mes, l'antic alumne Ermenegild Francès, donà la cinquena lliçó del Curset d'Història de l'Art. El tema fou: "L'Art en l'antic Egipte, durant les dinasties de Tebes".

Parlà dels sentiments i costums d'aquest poble; i com a conseqüència, de les seves manifestacions artístiques.

